

12

Fakultní nemocnice Olomouc se kompletně převlékla do nového

20

Jiří Ehrmann: Člověk by neměl přestat pracovat a dělat smysluplné věci

24

Zkušenosti z misí MEDEVAC pomáhají lékařům v domácí praxi

DACHI DEVELOPER / PRODEJCE NABÍZÍ DEVELOPERSKÉ PROJEKTY

**BYTY
NA ŠIBENÍKU**

Stavba zahájena

Ing. Lucie Bobková, tel.: 777 224 746

SLAVONÍNSKÉ ZAHRADY

Zahájen prodej 3. etapy

Lenka Nerušilová, tel.: 733 530 932

NOVÁ SLADOVNA

Prodej bytů v blízkosti centra

Mgr. Anna Opluštilová, tel.: 736 532 204

RD KŘELOV-BŘUCHOTÍN

Rodinné domy 7 min od Olomouce

Mgr. Anna Opluštilová, tel.: 736 532 204

ZLATÉ TERASY etapa B

Nové byty v blízkosti parku a centra

Ing. Lucie Bobková, tel.: 777 224 746

RD CHVÁLKOVICE

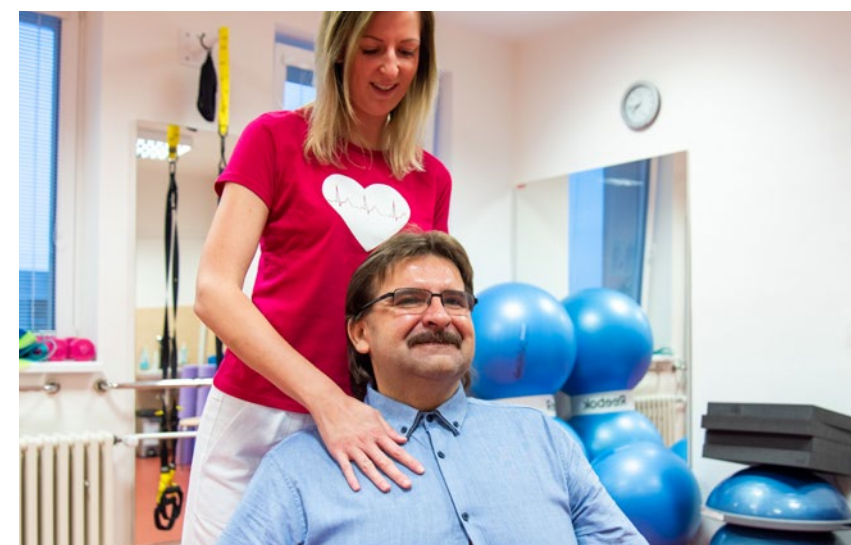
15 rodinných, dispozice 4/5+kk

Mgr. Anna Opluštilová, tel.: 736 532 204

DACHI REALITY, s.r.o.
Ztracená 34, 779 00 Olomouc
tel.: 800 154 723 | gsm: 775 322 442 | dachi@dachi.cz
www.dachi.cz

Nemovitosti úspěšně prodáváme již 26 let.
Máme nejširší nabídku v Olomouci a okolí.
Stará se o Vás tým 28 odborníků.

Obsah čísla

[Aktuality](#) 4

[Příběh pacienta](#)

10

[Téma](#) 12

[Z historie](#) 16

[Technika ve službách medicíny](#) 18

[Rozhovor](#) 20

[Lidé v nemocnici](#)

24

[Píšete nám](#) 28

[Křížovka](#) 30

Vydává Fakultní nemocnice Olomouc,
I. P. Pavlova 6, 775 20 Olomouc, IČO: 00098892.
Registrační značka: MK ČR E 17254
Vychází **tříkrát ročně**. Toto číslo bylo vydáno
3. února 2020.
Redakce: Adam Fritscher, Petr Bieleš,
tel.: (+420) 558 442 489, (+420) 734 180 876,
e-mail: info@fnol.cz, web: www.fnol.cz
Grafické zpracování a fotografie (není-li uvedeno
jinak): Dalibor Janeček, FN Olomouc
Foto na titulní straně: Nemocniční prádlo.
Foto: Dalibor Janeček
Inzerce: Petr Hrabálek, tel.: (+420) 588 444 936,
e-mail: petr.hrabalek@fnol.cz
Tisk: TISKÁRNA K-TISK s.r.o.
Tištěno na recyklovaném papíru.

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,
jsem velmi rád, že vás s příchodem
nového roku 2020 mohu pozdravit i ze
stránek nového vydání našeho časopisu
NemMagazín, které právě držíte
v rukou. Máme za sebou rok, v němž již
podesáté v řadě skončilo hospodaření
Fakultní nemocnice Olomouc v kladných
číslech. Takový výsledek nám
nejen umožňuje adekvátně odměnit
naše zaměstnance tak, aby vždy odváděli
pro naše pacienty tu nejlepší práci,
ale zároveň také investovat potřebné
prostředky do dalšího nezbytného
rozvoje nemocnice. V roce 2019 jsme
tak otevřeli nové oddělení následné
intenzivní a dlouhodobé ošetrovatelské
péče, zahájili stavbu ambulantního pavilonu
Hemato-onkologické kliniky, ale
také třeba rozběhli pilotní část projektu
Nemocniční strava, jenž má přinést
hospitalizovaným pacientům kvalitnější,
zdravější a pestřejší výběr jídla.

Co je však stále to nejdůležitější?
Kvalitní péče o pacienta a jeho zdraví.
Mým osobním přáním a dlouhodobým
cílem je, abychom za každých okolností
pečovali o všechny naše pacienty tak, jak
bychom si přáli, aby bylo pečováno o nás
samotné a naše blízké. A já vám mohu
slíbit, že pro to s mým týmem uděláme
vše, co je a bude v našich silách.

Přeji vám do nového roku všechno
dobré, hodně pohody, sil, optimismu, ale
především pevné zdraví!

Roman Havlík

Roman Havlík
ředitel Fakultní nemocnice Olomouc

První miminko roku si letos dalo na čas

Až do pozdního novoročního odpoledne se na Porodnicko-gynekologické klinice FN Olomouc čekalo na první miminko roku 2020. Pomyslnou vítězkou se stala Anetka Charvátová ze Soběchlebu na Přerovsku, která se narodila v 16.41 hodin. Holčička vážila 4130 gramů a měřila 51 centimetrů.

Jak sdělila sedmadvacetiletá maminka Markéta Charvátová, Anetka je prvním přírůstkem do rodiny. „A musím přiznat, že vzhledem k tomu, že porod byl vyvolávaný, nebyl z nejrychlejších a Anetka váží více než čtyři kilogramy, nejsem si v této chvíli úplně jistá, že ten zážitek chci ještě někdy opakovat,“ usmívá se unavená, ale šťastná maminka Markéta. Přestože ze Soběchlebu je to do Olomouce bezmála padesát kilometrů, porodnice FN Olomouc byla její jasná volba. „Péče byla a je perfektní, nemůžu si na nic stěžovat,“ hodnotí pozitivně služby největší porodnice v Olomouckém kraji.

Ve fakultní nemocnici bylo zřízeno centrum léčby migrény

Certifikované centrum pro diagnostiku a léčbu migrény bylo zřízeno při Neurologické klinice Fakultní nemocnice Olomouc. Specializovaná centra léčby migrény certifikuje Czech Headache Society ve spolupráci s Českou neurologickou společností Jana Evangelisty Purkyně.

„S lehkou migrénou je běžné jít k praktickému lékaři. U závažnějších migrén, co do frekvence a průběhu, je již nutné jít za neurologem či přímo na specializované neurologické pracoviště zaměřené na léčbu migrény. To je ideální cesta, jak se pacient může dostat k nejmodernější léčbě, ať už se jedná o léčbu akutní, nebo preventivní,“ uvedl předseda Czech Headache Society MUDr. David Doležil, Ph.D. „Závažnou migrénou se rozumí ataky, které trvají velmi dlouho, mají těžký průběh, případně obojí. U středně těžké migrény jsou pracovní, společenské i rodinné činnosti nemocného omezené, dokáže je vykonávat jen částečně a s velkým sebezapřením. Těžká migréna zcela znemožňuje veškerou psychickou i fyzickou aktivitu,“ řekla vedoucí certifikovaného centra v Olomouci MUDr. Andrea Bártková, Ph.D.

Migréna podle Bártkové znamená velký zásah do života pacienta. „Proto se zpravidla u těchto pacientů snažíme pracovat i s preventivní léčbou. Doposud dostupná preventivní terapie byla nespecifická, tedy primárně vyvinutá pro terapii jiných chorob, například deprese nebo epilepsie. Nejnovějším typem preventivní léčby je léčba vyvinutá přímo pro migrénu. Jde o terapii biologickou, která by se v budoucnu mohla soustředit právě do specializovaných center,“ podotkla Bártková.

Migréna je podle Světové zdravotnické organizace třetí nejčastější nemocí na světě. Týká se především lidí v produktivním věku. V Česku se s migrénou potýká zhruba milion lidí.

Profesor Gallo a jeho tým získali cenu ministra

Ministr zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, MHA udělil v prosinci loňského roku ceny za mimořádné výsledky ve zdravotnickém výzkumu. Oceněn byl i projekt Antibakteriální úprava povrchu ortopedických implantátů na bázi nanotrubic a nanostříbra, za nímž stojí tým vedený přednostou Ortopedické kliniky FN Olomouc a LF UP prof. MUDr. Jiřím Gallem, Ph.D.

Cílem projektu podpořeného v rámci Programu na podporu zdravotnického aplikovaného výzkumu na léta 2015 – 2022 bylo vyvinout a ověřit nový postup k předcházení infekcím kloubních náhrad. „Infekce kloubní náhrady je jednou z nejobávanějších komplikací v ortopedii a traumatologii pohybového aparátu. Dlouho sním o tom, že budeme moci našim pacientům nabídnout implantát, který by ‚nechutnal‘ bakteriím. Podařilo se nám navrhnout a ověřit antibakteriální vlastnosti kovových povrchů opatřených nanotexturou v kombinaci s nanočásticemi stříbra,“ uvedl profesor Gallo. V rámci navazujícího projektu Technologické agentury ČR Epsilon se nyní společně s českým výrobcem implantátů pokračuje v převádění výsledků výzkumu do praxe.

Premiér Babiš: Nový Franz Josef? V roce 2025

Do FN Olomouc zavítal 8. ledna 2020 předseda vlády České republiky Ing. Andrej Babiš v doprovodu ministra zdravotnictví Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha, MHA a hejmana Olomouckého kraje Ladislava Oklešťka. Hlavním tématem zhruba hodinové schůzky s vedením nemocnice byla plánovaná výstavba nové hlavní nemocniční budovy B, která nahradí stávající nejstarší pavilon známý jako Franz Josef.

„Zdravotnictví patří vedle dopravy k hlavním prioritám Národního investičního plánu, který obsahuje i investici do novostavby hlavní budovy olomoucké nemocnice,“ uvedl Ing. Andrej Babiš na setkání se zaměstnanci FN Olomouc. „Rozhodli jsme se, že nebudeme čekat na to, až budou všechny nemocnice na své projekty připravené, a začneme tam, kde už jsou vepředu, tedy i u vás. Příští rok dá stát na výstavbu Franze Josefa půl miliardy korun a v dalších letech ostatní potřebné prostředky tak, aby nový objekt mohl začít sloužit v roce 2025,“ přislíbil předseda vlády. Výsledek jednání přivítal ředitel FN Olomouc prof. MUDr. Roman Havlík, Ph.D. „Novostavba budovy B je klíčovým předpokladem dalšího rozvoje naší nemocnice. Příslib pana premiéra je pro nás zásadní a zavazuje nás k tomu, abychom s maximálním úsilím pokračovali v přípravách celého projektu,“ řekl profesor Havlík.

Novostavba za 3 – 3,5 miliardy korun umožní i návaznosti na urgentní a diagnostický komplement další centralizaci akutní péče. Do nového objektu budou přesunuty Neurologická, Neurochirurgická, Ortopedická, Traumatologická a Porodnicko-gynekologická klinika a Novorozenecké oddělení. Tato stěžejní investice řeší vedle centralizace také logistiku a hygienické a ubytovací standardy.

Krev společně darovali i zaměstnanci II. chirurgie

Krev od zhruba šesti set dárců potřebují ročně na II. chirurgické klinice FN Olomouc. To je číslo, které je již samo o sobě dostatečnou motivací k tomu, aby personál kliniky zvažil dárcovství krve. Fakultní nemocnici se navíc začala šířit vlna skupinových odběrů sester a lékařů různých klinik, takže bylo rozhodnuto: zaměstnanci II. chirurgické kliniky v úterý 17. prosince společně darovali nejcennější tekutinu. „Myslím si, že když tolik krve potřebujeme pro naše pacienty, mohli bychom alespoň zlomek vrátit zpět,“ říká MUDr. Patrik Rulíšek. Ke skupinovému odběru na Transfúzní oddělení FN Olomouc přišlo dvanáct zaměstnanců kliniky, zejména sestry. Krev nakonec mohlo darovat sedm z nich, přičemž pět byli prvdárci.

Zubní pohotovost zneužívají nezodpovědní pacienti. Došlo proto ke změně

Pacienti s dlouhodobě neudržovaným chrupem, bez akutních potíží, nemající čas na standardní ošetření během dne. A také lidé agresivní, vulgární, opilí, pod vlivem drog. S takovými se často setkávají zdravotníci vykonávající Lékařskou službu první pomoci (LSPP) na Klinice ústní, čelistní a obličejové chirurgie Fakultní nemocnice Olomouc.

Ta jako v současné době jedna z pouhých dvou na Moravě a jedna z mála v celé České republice funguje v nepřetržitém non stop režimu během nočních hodin i o víkendech a svátcích, což vede k četným případům jejího zneužívání. Od 16. prosince loňského roku proto došlo ke změně a zubní pohotovost bude v čase od 22 do 7 hodin poskytována jen v případě život ohrožujících stavů, úrazů nebo krvácení.

Počet ošetřených je čtyřnásobně vyšší

Lékařskou službou první pomoci (neboli též Lékařskou pohotovostní službou - LPS) se rozumí ambulantní péče poskytovaná pacientům v případech náhlé změny zdravotního stavu nebo zhoršení průběhu onemocnění. LSPP tak není určena pro běžné vyšetřovací nebo léčebné výkony, které lze vyžádat v době běžného denního provozu zdravotnických zařízení. V případě zubní pohotovosti však tuto skutečnost někteří pacienti odmítají brát na vědomí a dožadují se i zcela běžných výkonů v jakoukoliv denní a noční dobu. A jejich počet navíc stále stoupá. V roce 2003 vyhledalo zubní LSPP v olomoucké fakultní nemocnici 4189 lidí, o šest let později to už bylo 10 380 pacientů a vloni dokonce 16 938. Ve všední den ošetří na olomoucké zubní pohotovosti v průměru 35 až 40 lidí, o víkendu je jich 90 až 110.

„Pohotovostní službu na naší klinice využívají lidé z celého našeho kraje, kde zubní pohotovost funguje ve velmi omezené míře už jen o víkendech v Šumperku a Jeseníku, ale také pacienti z Moravskoslezského, Zlínského, Jihomoravského a části Pardubického kraje,“ upozorňuje přednosta Kliniky ústní, čelistní a obličejové chirurgie FN Olomouc doc. MUDr. et MUDr. Peter Tvrdý, Ph.D. „Je to dáno tím, že jediná další nemocnice ordinující non stop je v Ostravě-Fifejách. V Brně, Zlíně a dalších moravských nemocnicích existuje zubní lékařská pohotovost jen v omezeném časovém režimu, pokud vůbec. Tím dochází k tomu, že do Olomouce dojíždí stále více pacientů i z jiných spádových oblastí,“ zmiňuje docent Tvrdý.

Neakutní případy nebudou v noci ošetřeny

Na jím řízené klinice zajišťuje zubní LSPP 16 lékařů a 18 zdravotních sester. „Zejména v dobách dovolených se stává, že personál má často více pohotovostních služeb za sebou bez ohledu na jejich denní zaměstnání, jinak by nebylo možné LSPP zajistit. Všichni pacienti se nicméně dožadují akutního a definitivního ošetření, i když to jejich stav v některých případech nevyžaduje. K tomu se přidávají pacienti s drobnými úrazy zubů nebo dutiny ústní, které nevyžadují hospitalizaci, ale ošetření probíhá vzhledem ke krvácení přednostně. Narůstá počet případů nejen verbální agrese ze strany pacientů, takzvaných nežádoucích událostí. Souvisí to s čekací dobou dvě až tři hodiny, která je jasně dána vysokým počtem příchozích pacientů, když navíc ošetření úrazu nebo dětského nespolupracujícího pacienta vyžaduje delší čas,“ vysvětluje přednosta kliniky.

Právě to je důvodem zpřesnění rozsahu poskytované péče od 22. do 7. hodiny, k němuž došlo 16. prosince loňského roku. „Neznamená to změnu časového rozsahu LSPP, ta u nás zůstává jako v jedné z mála nemocnic zachována v non stop režimu. Ošetření budou vždy pacienti v život ohrožujících stavech, po úrazech, s krvácením nebo závažným rozsáhlým kolemčelistním zánětem ohrožujícím základní životní funkce. Neakutní případy však budou již kategoricky odkazovány na běžné ordinární hodiny, případně ke svému praktickému zubnímu lékaři. Věříme, že pacienti tuto změnu pochopí, protože ačkoliv se takové opatření jeví jako nepopulární, je děláno jednoznačně v jejich zájmu,“ zdůrazňuje doc. MUDr. et MUDr. Peter Tvrdý, Ph.D.

Ordinační doba pohotovostní služby

PO - PÁ: 8.00 - 12.30, 15.00 - 7.00 hod.
SO, NE, svátky: 7.00 - 7.00 hod.

V době od 22.00 do 7.00 ošetřujeme jen život ohrožující stavy - úrazy, krvácení.

Fotografie vzdávají hold profesi zdravotní sestry

Pocta náročné profese zdravotní sestry. To je ve zkratce základní cíl výstavy fotografií Jindřicha Štreita s názvem Jsem sestra, jejíž premiéra probíhala od 7. do 31. ledna 2020 v olomoucké Galerii Šantovka. Putovní expozice, jejíž vznik inicioval Spolek vysokoškolsky vzdělaných sester, byla zahájena za velkého zájmu veřejnosti a účasti vedoucích představitelů profesních organizací i veřejného života.

Jindřich Štreit fotografoval sestry v reálných pracovních situacích po dobu od května do července 2019 na různých klinikách a odděleních Fakultní nemocnice Olomouc, Nemocnice Šternberk, Vsetínské nemocnice a v Hospiciu Sv. Lukáše v Ostravě. Vznikly více než čtyři tisíce snímků, z nichž pořadatelé vybrali na výstavu 24 fotografií. Cyklus Jsem sestra navazuje na soubor třiceti Štreitových fotografií nazvaný Na URGENT!, který vznikl na Oddělení urgentního příjmu FN Olomouc. „V posledních měsících jsem byl v nemocnicích téměř denním hostem, a to nejen jako fotograf. A pokaždé jsem byl fascinován, jak sestry zvládají tak náročnou práci. Doufám, že výstava může pomoci k tomu, aby si i politická reprezentace uvědomila, že by se postavení sester mělo ještě zlepšit,“ upozornil Jindřich Štreit. Zdůraznil přitom, že hlavní podíl na vzniku fotografií mají viceprezidentky Spolku vysokoškolsky vzdělaných sester Zdeňka Mikšová a Libuše Winklerová. „Tyto dvě dámy mně s nápadem oslovily a stály u zrodu projektu. Bez nich by nevznikl,“ poděkoval fotograf.

Výstava po olomoucké premiéře zamíří postupně do Ostravy, Zlína, Českých Budějovic, Hradce Králové, Ústí nad Labem a její poslední zastávkou bude Praha, kde v květnu vyvrcholí kampaň Nursing Now připomínkou 200. výročí narození zakladatelky moderního ošetřovatelství Florence Nightingalové.

21.

reprezentační ples Fakultní nemocnice Olomouc

pátek 6. března 2020, od 19.30 hodin
Výstaviště Flora Olomouc - pavilon A

K tanci a poslechu hraje kapela The People.
 Předprodej vstupenek od 3. 2. 2020.

Sestra sympatie: Pomůžete Kláře Janské do finále?

Tak jako v loňském roce i letos má Fakultní nemocnice Olomouc zastoupení v semifinálovém kole soutěže Sestra sympatie, v níž se vybírá výjimečná sestřička pracující v některé z českých či moravských nemocnic. K tomu, aby se Klára Janská z II. interní kliniky - gastroenterologické a geriatrické dostala do finále v pražském paláci Žofín, potřebuje hlasy veřejnosti. SMS zprávy na její podporu je možné zasílat do 24. února.

Účast v soutěži nebrala Klára Janská z počátku příliš vážně. „Trochu jsme se hecovaly s kamarádkou a přihlásila jsem se spíš z legrace. Ani jsem nepředpokládala, že to bude mít takový ohlas,“ vzpomíná osmadvacetiletá sestřička. „Když už mě ale teď pořadatelé žádali pro semifinálové kolo o videomedailon, snažila jsem se, aby to už nějak vypadalo. A myslím, že to nedopadlo špatně,“ dodává Klára Janská, která ve volném čase preferuje cyklistiku a procházky se psem, v zimě pak ráda lyžuje.

Na II. interní klinice - gastroenterologické a geriatrické FN Olomouc pracuje sedm let. Nastupovala na jednotku intenzivní péče, po přestěhování do nové budovy pečuje o pacienty metabolické jednotky 30M. Současně si dodělává vysokou školu, aby zvýšila úroveň svých kompetencí. „Studuji na Slezské univerzitě v Opavě a zrovna jsem udělala důležitou zkoušku, takže se mi ulevilo a mám velkou radost,“ usmívá se Klára, která do práce jezdí z Prostějova.

Chcete pomoci Kláře Janské do finále? Jak hlasovat?

Hlasování - SMS zasílejte ve tvaru:

SESTRAMEZERA**SYMPATIE****MEZERA19** (můžete užívat velká i malá písmena) na telefonní číslo **903 09 06**.

Cena jedné SMS je 6 Kč včetně DPH.

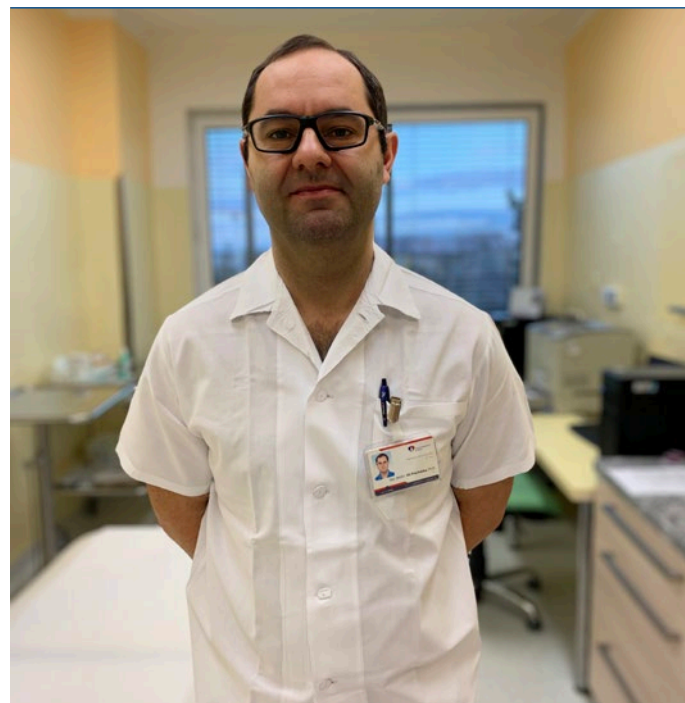
Z jednoho telefonního čísla může být odeslán libovolný počet SMS.

Hematolog Vít Procházka jmenován profesorem

Mezi sedmi desítkami nových profesorek a profesorů, kteří v prosinci převzali jmenovací dekrety z rukou ministra školství, byl také hematolog Vít Procházka, který působí od roku 2001 na Hemato-onkologické klinice FN Olomouc, a to nejen jako lékař, ale také jako pedagog a vědecký pracovník.

Profesor Procházka se odborně zaměřuje na klinické a biologické prediktivní faktory u maligních lymfomů. Analýze prognostických faktorů léčby Hodgkinova lymfomu se díky Fulbrightovu stipendiu věnoval i během půlroční vědecké stáže v USA. „Jsem vděčný za příležitost pokračovat ve skvělé tradici olomoucké hematologické školy a rád bych poděkoval za důvěru a mentoring svým učitelům, pánům profesorům Karlu Indrákovi, Vlastimilu Študlovi, Tomáši Papajíkovi a mému úplně prvnímu školiteli SVOČ docentu Jaroslavu Bačovskému,“ zdůraznil prof. Procházka.

Na setkání pacientů se mluvilo o transplantaci

Počátkem prosince se na Teoretických ústavech LF UP uskutečnilo setkání pacientů Kliniky plicních nemocí a tuberkulózy FN Olomouc, kteří jsou před, nebo po transplantaci plic. Pacienti měli možnost vyslechnout přednášky zaměřené na medicínskou problematiku, fyzioterapii a psychiku.

„Setkání organizujeme každoročně v prvním prosincovém týdnu a letos to bylo již potřetí, takže se dá říci, že jde už o tradiční akci. Zájemců každý rok přibývá, tentokrát jsme přivítali 35 účastníků a jejich rodinných příslušníků,“ říká PhDr. Lia Hubáčková z Oddělení klinické psychologie Kliniky plicních nemocí a tuberkulózy FN Olomouc.

Velmi oblíbený je v rámci setkání rozhovor s pacientem, který má transplantaci již za sebou. „A tedy má zkušenosti takřkajíc z první linie. Tentokrát jsme dali prostor i rodinným příslušníkům, pro které je nemoc a léčba blízkého člověka mnohdy stejně náročná jako pro samotného nemocného. Pacienti oceňují setkání v neformální atmosféře, možnost diskuse jak s přednášejícími, tak mezi sebou. Zkušenosti a informace, které slyší od jiného pacienta, jsou pro ně velmi významné, protože jsou autentické,“ dodává PhDr. Hubáčková.

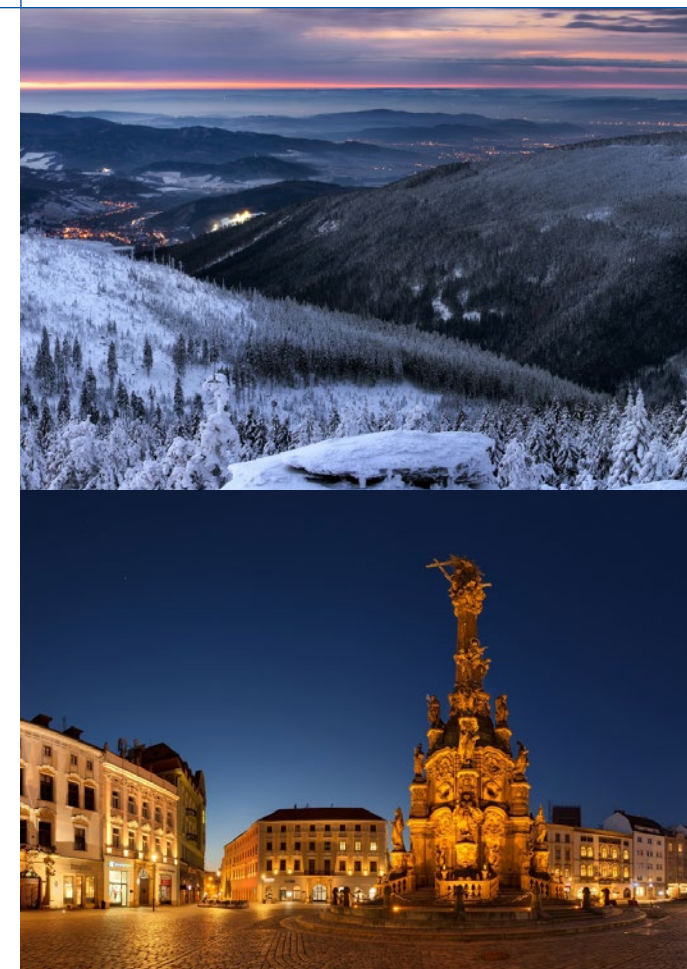
Biomedicínský inženýr Petr Fiala vystavuje fotografie krajín

Krajina, architektura, portréty i sport – to jsou témata, která nejraději a nejčastěji fotografuje Ing. Petr Fiala, zaměstnanec Oddělení lékařské fyziky a radiační ochrany Fakultní nemocnice Olomouc. Že jeho fotografie nejsou jen momentky do rodinného alba, nýbrž mají nespornou technickou a estetickou kvalitu, se nyní můžete přesvědčit na výstavě „Světlo v krajině“, která až do března probíhá v Městské knihovně v Olomouci na Náměstí Republiky.

Zhruba dvacet snímků je k vidění v oddělení pro dospělé čtenáře a v internetovém centru. „Na výstavě jsou fotografie z Jeseníků, střední Moravy, Olomouce i ze zahraničí,“ uvedl Ing. Petr Fiala, který se fotografování ve volném čase intenzivně věnuje od roku 2015. „Snažím se vystihnout okamžik, zachytit atmosféru, jak ji vnímám svými očima, vnímat světlo, jeho chování a jakým způsobem ovlivňuje a působí na krajinu. Při různých příležitostech ale nepohrdnu ani focení architektury, lidí nebo zvířat,“ doplnil Ing. Fiala. Jeho práce si můžete prohlédnout nejen na výstavě v knihovně, ale také na internetových stránkách www.petrfialafoto.cz nebo profilech na Facebooku a Instagramu.

Tři králové koledovali také ve FN Olomouc

Královskou návštěvu měli v pondělí 6. ledna na ředitelství Fakultní nemocnice Olomouc. V rámci tradiční Tříkrálové sbírky sem zavítala skupina koledníků vedená prezidentem pořádající Arcidiecézní charity Olomouc Monsignorem Bohumírem Vitáskem. Kroky Kašpara, Melichara a Baltazara mířily v první řadě k řediteli FN Olomouc prof. MUDr. Romanu Havlíkovi, Ph.D. a poté také k jeho náměstkům. Společně s dalšími dárči z řad pracovníků nemocnice zaplnili sbírkovou kasičku peněžními dary pro ty nejpotřebnější.

Program řízené redukce hmotnosti? Hubněte pod dohledem odborníků

Vysoký tlak a cholesterol, cukrovka, ztuhnutí jater, chronické poruchy pohybového aparátu. To jsou jen některé zdravotní následky, jež s sebou přináší zmnožení tukové tkáně v těle, neboli obezita. Bojem s touto stále častější civilizační chorobou se zabývá Program řízené redukce hmotnosti, který zavedla a úspěšně provozuje Klinika tělovýchovného lékařství a kardiiovaskulární rehabilitace Fakultní nemocnice Olomouc. V rámci programu zde pod dohledem odborníků přišli někteří obezitou trpící pacienti až o desítky kilogramů.

Pan Josef bojuje s obezitou již od dětství a postupně se dostal až na váhu 149 kilogramů při hodnotě BMI (body mass index) 52,9 a obvodu pasu 141 centimetrů. Mimo jiné za to mohl nepravidelný jídelníček, spousta času tráveného v autě a žádná pravidelná pohybová aktivita. Vedle řady pro obezitu obvyklých zdravotních komplikací jej trápil i těžký syndrom spánkové apnoe. Přihlásil se proto do Programu řízené redukce hmotnosti, kde mu byl upraven jídelníček co do skladby i pravidelnosti, absolvoval individuální cvičení pod vedením fyzioterapeutky včetně edukace cvičení na doma, které kombinuje aerobní aktivity, balanční cvičení, cvičení vlastní vahou a aktivaci hlubokého stabilizačního systému. Výsledek? Za jedenáct měsíců Josef zhubl 40 kilogramů a v pase ztratil 30 centimetrů. Spolu s tím došlo k úpravě krevního tlaku i jaterních testů a poklesu glykémie. „Program mi doporučila paní doktorka Hamplová z Železniční polikliniky. Jsem za to moc rád. Účast v programu má nezanedbatelný vliv na zlepšení zdravotního stavu, zvýšila mi sebevědomí a má vliv i na osobní život. Lékařky i sestry mě pozitivně motivovaly, za což jim patří velký dík. Jsem rozhodnutý pokračovat, chtěl bych zhubnout ještě patnáct až dvacet kilogramů a poté hmotnost stabilizovat a vyhnout se jo-jo efektu, se kterým mám nedobré zkušenosti,“ plánuje pan Josef.

Pro úspěch je důležité dodržovat pravidelný režim

Obezita je multifaktoriálně podmíněné onemocnění, podklad jejího vzniku je jednak genetický a jednak behaviorální. „V České republice trpí téměř každý druhý člověk nadváhou a každý čtvrtý některým typem obezity. Na nárůst počtu obézních má vliv životní styl s nízkou fyzickou aktivitou, vysokoenergetickou stravou, špatným složením složek potravy a chronickým

stresem,“ vysvětluje MUDr. Katarína Moravcová z Kliniky tělovýchovného lékařství a kardiiovaskulární rehabilitace FN Olomouc. „Obezita s sebou přináší řadu nepříjemných až nebezpečných zdravotních komplikací. Při vstupu do Programu řízené redukce hmotnosti má velké procento klientů již hypertenzi, prediabetes nebo diabetes mellitus druhého typu, dyslipidemii, steatózu jater nebo chronické poruchy pohybového aparátu,“ dodává.

V rámci komplexní péče pacienti během programu podstoupí vstupní interní vyšetření včetně odběrů krve a spiroergometrii s hodnocením tlakové a frekvenční reakce na zátěž. Je jim stanovena kardiorepirační zdatnost a určeny vhodné tepové frekvence pro aerobní aktivitu. Pomocí nepřímé kalorimetrie se u nich zjistí hodnota klidového metabolismu na základě spotřeby O₂ v klidu a součástí péče je rovněž bioimpedanční

měření složení těla (stanovení procenta tukové tkáně, svalové hmoty a vody v těle). „Fyzioterapeut vyšetří pacientův pohybový aparát a následně stanovíme vhodnou pohybovou terapii, jejíž součástí je aktivace hlubokého stabilizačního systému. Naším cílem je motivovat pacienty k pravidelné pohybové aktivitě, která jim přináší pozitivní vliv na zdraví a současně radost,“ zmiňuje lékařka.

Ve spolupráci s nutriční terapeutkou jsou upraveny stravovací návyky. „Důležité je naučit se pravidelnému režimu, aby se podařilo nastartovat metabolismus správným směrem. Důraz se klade na vhodné vyvážení jídelníčku. Cílem je naučit klienta sestavit si aktivně jídelníček tak, aby přijímal optimální množství energie ve vhodné skladbě. Individuálně je také možná psychoterapie ve spolupráci s psychologem,“ doplňuje MUDr. Katarína Moravcová.

↓ Pan Josef bojuje s nadváhou od dětství. Nyní se mu podařilo díky Programu řízené redukce hmotnosti za 11 měsíců zhubnout 40 kilogramů.

Pan Zdeněk při váze 133,3 kilogramu, BMI 43,5 a obvodu pasu 132 centimetrů trpěl na vysoký krevní tlak, cholesterol, ztuhnutí jater, vysokou hladinu kyseliny močové a bolesti zad. Ty byly také jeho hlavní motivací k hubnutí. Odborníci z FN Olomouc panu Zdeňkovi upravili jídelníček a zahájili cvičení, jehož cílem byla úprava postury (postoje), posílení hlubokého stabilizačního systému, redukce hmotnosti a úpravy svalových dysbalancí. Za dvanáct měsíců šla váha dolů o 25 kilogramů a většina zdravotních ukazatelů se vrátila do normy. Ustoupily bolesti bederní páteře a výrazně se zlepšila fyzika. „Do programu mě poslala má doktorka Helena Ježíková s bolestí zad a obezitou. Svou účast považuji za úspěšnou, ale ještě ne uzavřenou. Každopádně bych chtěl poděkovat paní doktorce a sestřičkám z rehabilitace za úžasnou podporu a přístup,“ chválí pan Zdeněk.

Když jde váha dolů, ustupují zdravotní potíže

Pan Alois měl od dětství vysoký tlak a obezitu, poslední čtyři roky cukrovku, kvůli sedavému zaměstnání se dostal až na 178,3 kilogramu s obvodem pasu 153 centimetrů a BMI 48,9. Za šest měsíců po úpravě jídelníčku a zařazení pohybové aktivity s posilováním vlastní vahou a přidáním chůze kontrolované krokoměrem zhubl o 25 kilogramů, v pase o 18 centimetrů. Upravil se mu krevní tlak, na který už nemusí brát tolik léků. I pana Aloise doporučila do programu obvodní lékařka a také on hodlá v započaté cestě pokračovat. „S váhou bojuji od dětství, ale až nyní se mi daří hubnout a nepřibírat. S výsledky jsem spokojený, nicméně jsem stále na začátku. Největším přínosem je zlepšení mé kondice, a tudíž nejsem tak často unavený. Také mám nyní předepsáno méně léků. Všem říkám, že nedržím dietu, jenom jím jinak. Více přemýšlím o tom, co jím,“ vysvětluje pan Alois.

„Skutečně zdravý životní styl by neměl být trestem, ale spíše odměnou. Odměnou pro naše tělo, které máme rádi a kterému za mnohé vděčíme. Protože pokud se máme rádi, chceme pro sebe jen to nejlepší,“ motivuje další zájemce o účast v Programu řízené redukce hmotnosti MUDr. Katarína Moravcová.

↓ O čtyřicet kilogramů méně - to už je důvod k úsměvu!

Fakultní nemocnice Olomouc se kompletně převlékla do nového

Velkého převlékání se dočkala v loňském roce Fakultní nemocnice Olomouc. Všechny kliniky, oddělení a ústavy největšího zdravotnického zařízení na střední Moravě vyměnily kompletně lůžkoviny, nemocniční

prádlo pro hospitalizované pacienty a v neposlední řadě také pracovní oděv především pro lékaře i další zdravotnický personál.

Nové nemocniční textilie navrhla a do Fakultní nemocnice

Olomouc dodává firma Renatex, která je na českém trhu známá stejnými dodávkami i pro jiná velká zdravotnická zařízení. „Jedním z hlavních cílů provedených změn je sjednocení oděvu zaměstnanců

nemocnice. V tom novém by se měli cítit lépe, má hezčí střih a zároveň je více univerzální. Materiál kombinuje syntetické vlákno a bavlnu, základem je bílá barva a jednotlivé profese odlišují barevné proužky na rukávech, kapsách a límečku,“ popisuje vedoucí Útvaru hospodářsko-technické správy FN Olomouc Ing. Vladimír Olejníček.

Jiný oděv tak podle jeho slov dostali nelékařští zdravotničtí pracovníci a samozřejmě také lékaři.

„Pacientům to mimo jiné pomůže lépe rozlišit, s kým právě vstupují do kontaktu. Na některých specializovaných pracovištích, jako jsou typicky jednotky intenzivní péče, nadále zůstaly z praktických důvodů zachovány odlišné barevné kombinace oděvů,“ zmiňuje Ing. Olejníček a dodává, že do výbavy sester se vracejí i šaty.

Prevlékání se však netýkalo pouze zaměstnanců zdravotnického zařízení. „Nové jsou také všechny

lůžkoviny, které jsou stejně jako pleny vyrobeny ze stoprocentní bavlny. Hezčí a pohodlnější košile, pyžama a župany však obdrží rovněž hospitalizovaní pacienti, samozřejmě pokud si z domova nepřinesou prádlo vlastní, na které jsou zvyklí,“ doplňuje s úsměvem Ing. Vladimír Olejníček.

NLZP (sanitář/ka) ↑

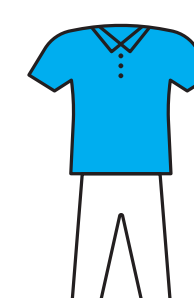
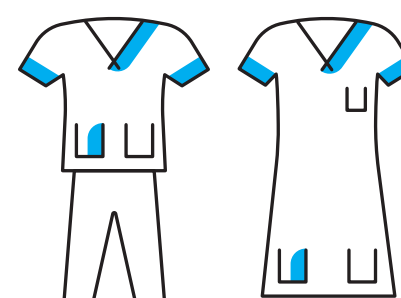
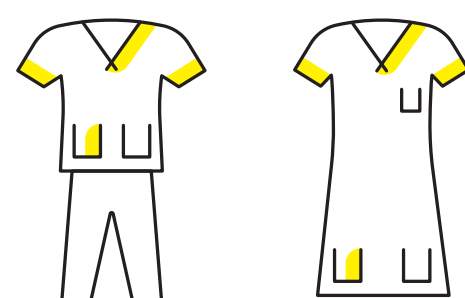
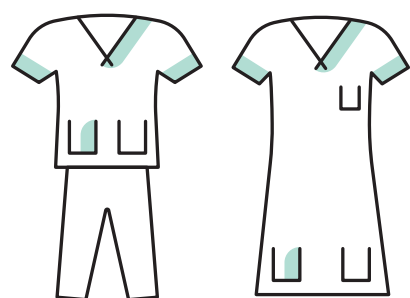
↑ NLZP (ošetřovatel/ka)

↑ NLZP (všeobecná sestra, praktická sestra, dětská sestra, biomedicínský technik, radiologický asistent, porodní asistentka, zdravotnický záchranář, zdravotní laborant, nutriční terapeut, zdravotně-sociální pracovník)

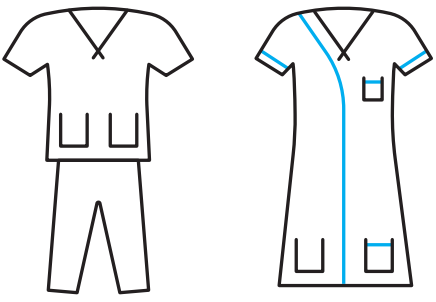

↑ NLZP (fyzioterapeut, masér, ergoterapeut)

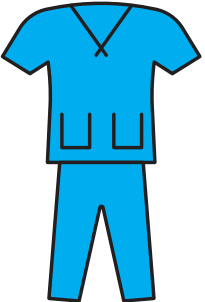

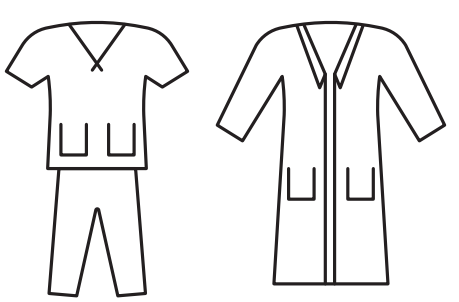
vedoucí NLZP (např. vrchní sestra,
vedoucí laborant, vedoucí radiologický asistent)

JIP s hygienickým filtrem

lékař, zubní lékař, farmaceut, biomedicínský
inženýr, radiologický fyzik, klinický psycholog,
klinický logoped

NLZP - nelékařská zdravotnická povolání
JIP - jednotka intenzivní péče

Pláště, šaty, čepec... Zdravotníci nosí uniformy dvě století

Lékařský a sesterský stejnokroj nemá tak dlouhou historii, jak by se mohlo zdát dnes, kdy je považujeme za samozřejmost. Zatímco první náznaky sesterské uniformy se objevují na konci 18. století, bílé lékařské pláště se minimálně v našich končinách objevily na přelomu 19. a 20. století díky zakladateli české chirurgie Karlu Maydlovi. Ten zavedl na pražské chirurgické klinice například vedení chorobopisů, operačních knih, mikroskopické, chemické a histologické laboratorní vyšetřování a právě nošení bílých plášťů. Bílé lékařské uniformy se v podstatě od té doby příliš nezměnily, zato v sesterské módě docházelo v průběhu desetiletí k výrazným změnám.

Novorozenecké oddělení
FN Olomouc, 60. léta.

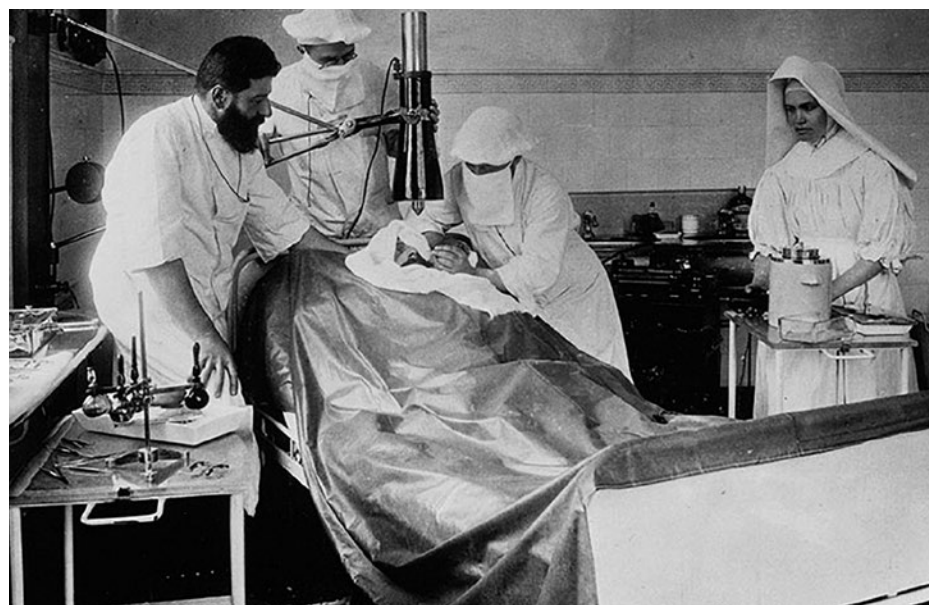
Sesterská uniforma v 50. letech.

Od počátku byl stejnokroj sestry inspirován oblečením řádových sester a strohost tohoto oděvu je v některých zemích zřetelná dodnes. Historický mezník v rozvoji ošetrovatelství nastal v polovině 19. století, kdy se z něj i díky působení anglické ošetrovatelky Florence Nightingalové (1820 – 1910) stala samostatná profese. Některé historické prameny zavedení uniforem připisují chirurgovi Pirogovovi, který přivedl během

Krymské války v letech 1854 – 1856 na bojiště 32 ruských žen vycvičených pro ošetrování raněných.

České sestry začaly nosit uniformy v roce 1918, kdy vstoupily do praxe první diplomované sestry, absolventky Státní ošetrovatelské školy, otevřené v roce 1916. V klinické praxi nosily pracovní uniformu, kterou tvořily bílé šaty, dlouhé až ke kotníkům, bílá zástěra, skládaný čepec, černé punčocháče, černé boty a odznak.

Rakouský oční lékař
Eduard Konrád Zirm
(1863 – 1944) provedl
v roce 1905 v Olomouci
první úspěšnou
transplantaci na
světě. Jednalo se
o transplantaci oční
rohovky.

Pro slavnostní příležitost oblékaly dlouhé tmavě modré šaty s krátkou pláštěnkou, čepec s bílým okrajem a tmavě modrým mušelinovým závojem. Náročné ošacení bylo postupně nahrazeno tmavými střizlivými šaty s kulatým tuhým bílým límečkem. Na pochůzky mimo zdravotnické zařízení byly doplněny tmavomodrými vlněnými pláštěnkami. Sesterská uniforma se začala měnit teprve po druhé světové válce. Byla zrušena slavnostní tmavá uniforma včetně pláštěnky. Šaty se

zkracovaly, černé punčochy byly nahrazeny bílými ponožkami, pracovní uniforma se zjednodušila a diplomované sestry začaly nosit modrobílé proužkované šaty s krátkým rukávem. Sestry již netrápil tvrdý bílý límeček. V 50. a 60. letech se nosily šaty s odepínacím límečkem, který byl zpočátku kulatý, později špičatý a k šatům se připevňoval malými knoflíčky, aby se mohl častěji vyměňovat. Šaty doplňovala bílá zástěra. Neodmyslitelnou součástí oděvu byl čepec. Měl tvar kola, vzadu se šňůrkou, jejímž zatažením se vytvořily sklady - plisé. Výsledek byl velmi slušivý, ale trpěly vlasy, které nevět-

raly, a tak byl později tento čepec nahrazen tzv. „téčkem“. Při rozložení měl podobu T a po složení vznikl po stranách prostor pro větrání hlavy. Po roce 1989 šaty a zástěry a především jejich délka začaly držet krok s módou. Bledě modré šaty měly krátké rukávy a rozhalenku. Skládaný čepec byl nahrazen tylovými síťkami. Obecně platí, že v oblékání zdravotních zaměstnanců již od 90. let nepanovala striktní pravidla, uniformy se mohou lišit v každé nemocnici.

Za poskytnuté informace děkujeme Mgr. Petře Kaduchové, SZŠ a VOŠ Emanuela Pöttinga.

Sesterské uniformy klasického střihu
a barevnosti, 1990.

Pomoc parkinsonikům: FN Olomouc využívá světově unikátní metodu

Vyléčit ji nelze, pouze zmírnit její projevy a následky. Řeč je o Parkinsonově chorobě, obávaném onemocnění centrální nervové soustavy postihujícím pohybové ústrojí. Již prakticky po tři desetiletí rutinně využívají lékaři v boji s projevy Parkinsonovy choroby metodu hluboké mozkové stimulace. Její nejmodernější a nejméně invazivní způsob mají k dispozici odborníci na Neurochirurgické klinice Fakultní nemocnice Olomouc. A to jako první v Evropě a teprve druzí na světě.

Protože se Parkinsonova nemoc nedá vyléčit, terapie se zaměřuje zejména na zmírnění jejích nepříjemných projevů a minimalizaci zdravotního postižení. Metoda hluboké mozkové stimulace k tomu využívá pravidelné elektrické impulsy prostřednictvím implantovaného neurostimulátoru a elektrod zavedených hluboko do mozku. Díky tomu dokáže zase na několik let vrátit pacientům a jejich rodinám ztracenou kvalitu života a psychickou pohodu, i když zbavit je všech potíží nedovede. Tato technika nahradila dříve využí-

vané operace s nevratnými následky a řadou nežádoucích účinků. Terapie je plně hrazena zdravotními pojišťovnami.

Zavedení elektrod do mozku představuje jeden z náročnějších neurochirurgických výkonů. Ve FN Olomouc pomáhá specialistům při tak náročné implantaci nejmodernější přístrojové vybavení, jako je navigační, plánovací a zobrazovací systém, jenž dokáže sloučit předoperační snímky z magnetické rezonance s aktuálními snímky z takzvaného O-ramena (periope-

Primář Neurochirurgické kliniky FN Olomouc doc. MUDr. David Krahulík, Ph.D. MBA, během operace.
Foto: 3x Mgr. Miluše Šimáková

rativního rentgenu umožňujícího snímkování v rozsahu 360 stupňů a následné 3D zobrazení přímo při operaci) k přesné orientaci při operaci, a v neposlední řadě bezrámový systém NexFrame, přes který se samotné elektrody do mozku zavádějí. Díky těmto technickým vymoženostem je olomoucká neurochirurgie prvním pracovištěm v Evropě a teprve druhým na světě, které provádí bezrámovou implantaci systému hluboké mozkové stimulace bez použití registračních pinů pro navigaci. Svým technickým vybavením se tak řadí k nejmodernějším operačním sálům na světě.

Místa zavedení elektrod do mozku.

a také samotná operace je zhruba o třetinu kratší než stejný výkon při použití starších technologií. Vzhledem k našemu vybavení působíme i jako tréninkové centrum pro celou Evropu, blízký východ a Asii v oblasti hluboké mozkové stimulace," zmiňuje docent Krahulík unikátnost olomouckého postupu.

Samotná implantace elektrod probíhá v lokální anestezii. Pacient je tedy po celou dobu při vědomí, aby mohli lékaři průběžně kontrolovat jeho motorické a kognitivní schopnosti. Musí například vyjmenovat všechny měsíce v roce nebo hýbat rukou podle pokynů lékařů. Mozek samotný totiž nebolí, neobsahuje příslušné receptory. Tkáň, které je obsahují, jsou znecitlivěné anestetikem. Po zavedení elektrod následuje implantace neurostimulátoru pod klíční kost, která již probíhá v celkové anestezii.

Nastavení parametrů hluboké mozkové stimulace pak již provádí lékaři Neurologické kliniky FN Olomouc, kde je dále pacient pravidelně sledován a kontrolován. Při adekvátním nastavení stimulace a úpravě medikamentózní léčby dochází k výraznému zlepšení kvality života pacientů s Parkinsonovou chorobou. Ačkoliv choroba je i nadále jejich doživotním průvodcem a operace nezastaví ani její další progresi, tak díky působení hloubkové mozkové stimulace se na několik let většinou významně utlumí její nepříjemné příznaky a pacienti se znovu dokážou zapojit do plnohodnotného života. Jsou schopni se o sebe sami postarat, nejsou odkázáni na své okolí, mnozí se vrátí zpět do práce, mohou se věnovat svým koníčkům a žít prakticky běžný život. Terapie hloubkové mozkové stimulace je kromě Parkinsonovy choroby využitelná i pro léčbu dystonie či esenciálního tremoru.

Při metodě hluboké mozkové stimulace využívají odborníci z Neurologické kliniky tzv. O-rameno.

Navigační systém lékařům umožňuje přesně lokalizovat anatomické struktury mozku, precizně zacílit požadované místo umístění elektrod a přesně sledovat směr chirurgických nástrojů během celé operace. V součinnosti se zobrazovacím systémem navigační systém vizualizuje anatomii pacienta během operace a doslova vede lékaře na potřebné místo s vysokou přesností. Celý systém tak funguje podobně jako GPS navigace. Namísto mapy se lékařům zobrazuje mozek a tělo pacienta s přesně naplánovanými body operačního zákroku. „Implantace elektrod a neurostimulátoru jsou i šest hodin trvající výkony. Výho-

dou nové metody je i to, že zkrátila délku operace zhruba o polovinu. Operace je pro pacienta méně invazivní, komfortnější a rychlejší, pacient nemá v průběhu operace hlavu pevně fixovanou v rámu," vysvětluje doc. MUDr. David Krahulík, Ph.D., MBA, primář Neurochirurgické kliniky FN Olomouc.

Hlubokou mozkovou stimulaci provádějí odborníci na této klinice od roku 2008, za minulých šest let se tato metoda dělá bezrámově a za poslední rok s použitím O-ramena. „První centrum, které tuto technologii využívá, je ve Spojených státech, my jsme druzí na světě. Pro pacienty to znamená, že nemají nic namontováno na hlavě

Jiří Ehrmann: Člověk by neměl přestat pracovat a dělat smysluplné věci

V letošním roce vyhlíží kulaté osmdesáté narozeniny, na zasloužený odpočinek však nemá ani pomyšlení. Pro někdejšího přednostu a stále aktivního lékaře II. interní kliniky - gastroenterologické a geriatrické Fakultní nemocnice Olomouc prof. MUDr. Jiřího Ehrmanna, CSc. je práce samozřejmou a nedílnou součástí života. „Současný papež má 83 let a podívejte se na jeho každodenní program. Když to vydrží on, tak já musím také,“ říká s úsměvem profesor Ehrmann, jenž vloni v říjnu obdržel nejvyšší možné ocenění České lékařské společnosti - Zlatou medaili Jana Evangelisty Purkyně, jehož jméno společnost nese.

Pane profesore, jak se s odstupem několika měsíců díváte na vyznamenání, jež jste od České lékařské společnosti obdržel?

Abych se přiznal, nedovedl jsem si nikdy vůbec ani představit, že bych takovou cenu kdy v životě dostal. To ocenění má svou dlouhou historii, dříve bylo československé a dobrovolné sdružení lékařské obce rozhodlo už za první republiky, že je bude udělovat. Cena má několik stupňů, já sám jsem už v roce 2014 obdržel čestnou medaili, a Zlatá medaile Jana Evangelisty Purkyně je její nejvyšší stupeň. Určen je takřka výhradně profesorům a předání probíhá v Senátu Parlamentu České republiky. Návrh vždy musí někdo podat a v mém případě to byl stávající šéf naší kliniky docent Urban z pozice předsedy České gastroenterologické společnosti, čehož si obrovsky vážím. Můj otec byl celý život praktickým doktorem na vesnici a v roce 1967 obdržel tehdy udělovaný titul zasloužilý lékař. Dodnes na to vzpomínám, probíhalo to v Karolinu a byla u toho spousta profesorů a lékařských kapacit. To ocenění pak velmi kvitovala celá vesnice. Každý vnímá podobné ceny jinak, já zlatou medaili považuji za nejvyšší odborné vyznamenání, jakého jsem mohl dosáhnout, a zároveň za vrchol své pracovní a vědecké kariéry.

Vy sám jste vedle České lékařské společnosti působil a působíte v řadě dalších odborných spolků. Co pro vás tyto aktivity znamenají?

Spolkový život mám velmi rád a uznávám jej. Rád poslouchám názory druhých a považuji to za obohacující. Zároveň rád i předávám své zkušenosti. Musím říct, že jestli něčemu vděčím za

svou pracovní kariéru, tak je to právě aktivní účast a činnost ve spolcích. Žádná odborná kniha nedá člověku tolik, jako když se vidíte s osobnostmi a mluvíte s nimi. Rád vzpomínám na dobu, kdy byl spolkový život velmi důstojný a za zcela samozřejmé se považovalo se na setkání v odborných společnostech dobře oblékat a odpovídajícím způsobem na nich vystupovat.

Váš profesní život je už přes padesát let spojen s II. interní klinikou olomoucké fakultní nemocnice, začínal jste ale na druhém konci republiky, v severočeském Tanvaldu. Jak k tomu došlo?

To bylo dobrou. Narodil jsem se v prostějovské porodnici, ale pocházím z malé obce Laškov, kde můj otec od roku 1930 až do svých 75 let působil jako praktický lékař. Po litovelském gymnáziu jsem v roce 1963 promoval na tehdejší Lékařské fakultě Jana Evangelisty Purkyně v Brně. Tehdy existoval systém takzvaných povinných umístěnek, takže jsem se po škole ocitl na interně v Jablonci nad Nisou. A po týdnu mi primář řekl, že chybí lékaři na interním oddělení v Tanvaldu, a tak jsem se stěhoval tam. Na severu Čech jsem zůstal až do roku 1968. První atestaci jsem dělal v Ústí nad Labem, druhou v Praze s pochvalou, což vždy člověka povzbudí do další práce.

Jak na tanvaldské roky vzpomínáte?

Mně se tam moc líbilo. V Tanvaldu jsem se oženil, narodil se mi tam syn, dcera až potom v Olomouci. Chtěl jsem na severu Čech zůstat, ale nebyly tam pro nás volné byty, ty se tehdy dávaly přednostně dělníkům ve výrobě. Bydleli jsme i se synem na inspekčním pokoji

infekčního oddělení. Navíc rodiče si přáli, abych se vrátil na Moravu a nejlépe do olomoucké nemocnice, kde také chyběli lékaři. Na druhé interně se uvolnilo místo a tehdejší přednosta profesor Kojecký měl odvahu mě vzít, přestože jsem byl persona non grata.

Co proti vám představitelé tehdejšího režimu měli?

Já i někteří mí další kolegové jsme byli neperspektivní z náboženských důvodů a měli jsme také zastavený další postup. Každé tři měsíce jsem chodil podepisovat na ředitelství novou smlouvu. Jen díky odvaze zmiňovaného profesora Kojeckého a také ředitele nemocnice Maláta, což byl vojenský lékař, ale velmi lidský a férový člověk, nám byla umožněna kandidatura. Až poté jsem dostal trvalý úvazek. V roce 1988 mi bylo schváleno habilitační řízení a teprve pak jsem si od roku 1990 vlastně mohl začít budovat nějakou profesní kariéru, což by mě do té doby ani ve snu nenapadlo.

Jak vypadala olomoucká fakultní nemocnice v době vašich zdejších začátků, tedy na přelomu šedesátých a sedmdesátých let?

Celá nemocnice se od té doby hrozně změnila, stejná zůstává vlastně jen budova ředitelství. Tehdy se zrušilo infekční oddělení, čímž se vlastně počala psát historie II. interní kliniky. Začínali jsme ve dvou malých domečcích, které stály na místě dnešní plicní kliniky. Měli jsme nedostatek lůžek, musela nám je půjčit vojenská nemocnice. Tehdy bylo běžné, že lékaři sloužili všude, kde bylo potřeba. Já sám jsem sloužil i u vojáků na Hradisku nebo v léčebně v Moravském Berouně. Sedm let jsem fungoval v nemocnici také jako závodní lékař.

Od půl sedmé do půl osmé mi přišlo dvacet až třicet zaměstnanců, teprve pak jsem šel na kliniku. Přelomový byl rok 1971, kdy se otevřela nová budova II. interní kliniky. Tehdy každá interna dělala všechny odbornosti, teprve potom došlo k postupné specializaci oborů a vyprofilování současných tří interních klinik. Mluvíme o době, od níž se současná medicína otočila o 180 stupňů. Pokud si dnes někdo stěžuje na úroveň současného zdravotnictví, je to z jeho strany buď naprostá neznalost, nebo rovnou zlý úmysl. Česká medicína má dnes vysokou úroveň, což platí i o odborném školství a skvělých studentech medicíny, s nimiž se mohu setkávat na půdě lékařské fakulty.

Zmínil jste velkou přestavbu budovy II. interní kliniky z roku 1971. Jak na ni vzpomínáte? Objekt, o kterém je řeč, byl v loňském roce kompletně zbourán a nahradila jej nová super-moderní budova Y v sousedství.

Tehdy byl ekonomickým náměstkem nemocnice jistý Grégr, původním povoláním zedník, později úředník, který se zdravotnictvím neměl nic společného, a samozřejmě komunista. Byl to velký postrach všech lékařů z celé nemocnice, dotáhl to pak dokonce na poslance a prorektora univerzity. Měl velkou moc, rád ji využíval a chtěl ukázat, že má pod sebou lékaře, kteří spolupracují s dělnickou třídou. Zavedl proto po vzoru sovětského Ruska

takzvané subotniky, pracovní soboty, kdy se i primáři a profesoři museli u něj hlásit. Takže jsem mimo jiné i já stavěl druhou internu vlastníma rukama. A nejen to. Na náměstí jsem třeba dláždil s partou dlaždičů prostory před divadlem. Také jsme čistili lustry a prováděli i jiné nelékařské manuální práce. Dnes už mi to s odstupem let přijde tak nějak normální a říkám si, že možná kdyby tady ten Grégr nebyl, tak by nebyla ani ta druhá interna a moderní nemocnice vůbec. Povedlo se mu olomouckou nemocnici dostat v republikovém měřítku úžasně nahoru, řada lidí jej na rozdíl od většiny lékařů měla i ráda a bez něj by tu dnes třeba byla jen úplná periferie.

Rok 1989 přinesl změnu, která vámi popisované časy odvála do nenávratna. Pro vás to znamenalo i velký obrat v pracovním životě, že?

Do roku 1990 jsem sice mohl učit, ale jinak žádná kariéra nebyla. Člověk sice práci měl, ale k velkým věcem chyběla motivace. To byl zásadní problém tehdejších poměrů, na který dle mého názoru bývalý režim dojel. Jak už jsem zmínil, v nemocnici jsem dlouho pracoval jen na dohodu, která se obnovovala každé tři měsíce. Pak to jediným podpisem paradoxně změnil úplně obyčejný úředník, který mi parafoval pracovní poměr na dobu neurčitou, aniž by o tom nadřízení vůbec věděli. Takové tehdy panovaly poměry. Po revoluci jsem dostal nabídku od docenta Vladko Horčíčky, další osoby non grata, abych se angažoval v Občanském fóru. Nikdo tehdy nevěděl, jak všechno dopadne, měl jsem děti a strach samozřejmě byl. Politická změna ale dopadla a umožnila lidem pracovat a rozvíjet se. Od roku 1992 už politika na pracovištích v nemocnici nehrála žádnou roli, každý se musel prosadit výsledky své práce. Začal jsem psát, publikovat a s tím přišly i pozitivní ohlasy z tuzemska i zahraničí. Byl jsem ve výběrech odborných společností, což mě vždy přitahovalo, a jezdili jsme na kongresy po světě. Musím říct, že tehdy tomu výrazně pomohly i velké farmaceutické firmy, na které se dnes někdy zbytečně pohlíží s despektem. Ukázaly nám jiný způsob práce, díky jejich podpoře jsme mohli cestovat do světa.

A následoval vrchol vaší profesní kariéry, jmenování přednostou II. interní kliniky v roce 1998. Pomyslel jste si někdy vůbec předtím, že byste stanul až tak vysoko?

Řeknu to asi takto: v Tanvaldu jsem měl velké přání stát se primářem v Liberci, ale považoval jsem to tehdy za nedostižný sen. Tady už mi to tolik nepřišlo, bylo to zkrátka za hranicí mé představivosti.

Funkci jsem přebíral po profesoru Krčovi, který končil kvůli věku. Ale dnes to vidím tak, že s vedením velké kliniky se pojí spíše spousta nepříjemností. Řešíte jeden průšvih za druhým, stížnosti, novinářské kauzy. Je to takový příslovečný danajský dar, který s sebou nese spíše komplikace než pozitivní přínosy. Dnes už bych vedení kliniky nevzal, protože vím, že vývoj musí jít kupředu. Jako

šéf se mi moc líbí současný přednosta docent Urban. Je zdravě ctižádostivý, pracovitý, má přirozenou autoritu. Takoví lidé by tam měli být.

Vy ale navzdory blížící se osmdesátce nadále na klinice pracujete. Proč, když už byste si mohl dávno užívat zaslouženého odpočinku?

Jsem přesvědčen o tom, že člověk by neměl přestat pracovat, dělat smysluplné věci. Podívejte se na současného papeže, je mu 83 let. A když on to vydrží, já musím také. Je mi jasné, že už nemám právo brát si nové pacienty s tím, že se o ně budu dlouhodobě starat. Vědecko-výzkumná práce už mě také tolik nenaplnuje. Jestli se však na něco těším, tak je to výuka. Jsem nesmírně rád ve společnosti mladých lidí a nečiní mi žádné potíže připravovat si přednášky. Každý den vstávám o půl šesté a plním si své povinnosti, bez toho to zkrátka nejde. Ale zároveň se těším na víkend, až s manželkou někam vyrazíme, to mám moc rád.

Zkušenosti z misí MEDEVAC pomáhají lékařům v domácí praxi

Poskytování lékařské péče v regionech zasažených migrací, zatížených velkým množstvím uprchlíků nebo v místech, kde není dostupná specializovaná odborná péče. To je hlavní cíl vládního zdravotně humanitárního programu MEDEVAC, do něhož se od roku 2015 výrazně zapojují také zdravotníci Fakultní nemocnice Olomouc. Zatím poslední cestu podnikl v říjnu do Senegalu tříčlenný tým, tvořený traumatology Pavlem Korpou a Janem Kovaříkem a instrumentářkou Jaroslavou Havranovou. Ve městě Thiès ležícím zhruba 70 kilometrů od Dakaru zvládli za jeden týden zhruba dvacet operací pacientů především s akutními úrazy.

Thiès je více než třisetisícová metropole, která má v Senegalu postavení krajského města. „Obyvatel je sice třikrát víc než v Olomouci, ale je to vlastně jeden velký slum s jednou asfaltkou,“ charakterizuje MUDr. Pavel Korpa. Olomoucký tým pracoval v krajské nemocnici, což by v evropských podmínkách mohlo být zárukou kvalitních služeb. „Rozsah péče tomu ale neodpovídal. Pro všechny obory měli k dispozici tři operační sály, většinou prázdné. Nemají totiž na operace ani peníze, ani odpovídající vybavení,“ doplňuje traumatolog, pro nějž to byla již pátá výprava v rámci programu MEDEVAC.

Potřebné vybavení si poslali v kontejneru z České republiky

Předchozí mise absolvoval v Jordánsku, kde je již díky dlouhodobému působení zdravotnických týmů zajištěná logistická podpora místních spolupracovníků. „Je to obrovský rozdíl. V Jordánsku funguje předvýběr pacientů, z nichž si po příjezdu vybíráme při indikační vizitě. To v Senegalu nebylo. Jeli jsme vlastně pomoci tamnímu zdravotnictví, které téměř nefunguje,“ vysvětluje olomoucký lékař. Zatímco v Jordánsku prováděli zejména rekonstrukční výkony, v Senegalu operovali pacienty se špatně zahojenými úrazy nebo ty, které

aktuálně vybrali místní lékaři. „V podstatě jsme si ráno obešli urgentní příjem a určili si pacienty, jimž můžeme pomoci. Zejména to byli lidé s úrazy z dopravních nehod, které jsou tam velmi časté, ale lékařsky se neřeší. Diagnostiku zvládnou, ale léčba je veskrze konzervativní,“ dodává.

Vzhledem ke stavu senegalského zdravotnictví si olomoucký tým dovezl potřebné vybavení z České republiky. Už v létě do Senegalu poslali plný kontejner. „Rentgen naštestí měli, ale veškeré instrumentarium i jednorázové potřeby jako rouškování, oblečení, převazy, to všechno jsme si museli dovézt,“ vyjmenovává Pavel Korpa. Nejtěžší bylo pro lékaře vyrovnat se s absencí techniky, s níž doma běžně pracují. „Potřebovali jsme například udělat osteosyntézu holenní kosti, která měla úzkou dřevěnou dutinu a my jsme s sebou měli jen tlusté hřeby. Potřebovali jsme proto dutinu rozšířit. Místní šéf nám sice sehnal frézy, s nimiž bychom to mohli dokázat, ale neřekl nám, že nesedí na jeho vrtačku. To jsme zjistili až při operaci. Museli jsme to slepit izolepou a nakonec to fungovalo, ale příjemné to nebylo,“ vzpomíná dnes již s úsměvem.

Nepřijeli učit nebo měnit systém, nýbrž pomoci lidem

Z desetidenního pobytu se operacím věnovali týden a každý den stihli tři až čtyři výkony. „To se může zdát málo, ale bez fungujícího zázemí se víc stihnout nedalo. Všechno jsme si obstarávali sami, sterilizaci, mytí nástrojů, prostě vše, co je doma běžný standard. Mezi operacemi jsme ještě odbíhali na převazy a k akutním pacientům na urgent. Byla to práce od rána do večera,“ popisuje denní režim. Na všechny zmiňované činnosti museli olomoučtí zdravotníci myslet přesto, že jim byl přidělen místní personál. „K dispozici

Tým olomouckých zdravotníků s personálem senegalské nemocnice. Foto: Pavel Korpa

nám byl anesteziologický tým, sanitář a sestry. Těžko se mi to ale rozlišovalo, protože nepoužívají žádné jmenovky ani jednotný úbor. Navíc byli docela laxní, často nereagovali na naše prosby ani na výzvy nadřízených. Našli jsme si ale dva pomocníky, kteří se ukázali jako schopní, a s těmi jsme spolupracovali,“ dodává.

Zdůrazňuje ale, že do Senegalu nejeli školit personál nebo snad měnit systém zdravotní péče, který je postavený na přímých platbách. „Spíše jde o to pomoci konkrétním lidem, pacientům. Personál nemá ani vůli se něco nového učit, protože vědí, že po našem odjezdu se všechno vrátí do starých kolejí,“ říká smířlivě lékař.

Poučná však byla cesta do Senegalu pro olomoucké lékaře. Mohli totiž opustit „komfortní zónu“ olomoucké nemocnice a byli nuceni se vyrovnat s velmi omezenými prostředky. „Učím se tak více improvizovat než tady, kde jsem zvyklý na zázemí a podporu, kde si může dovolit spoustu věcí, protože když nevyjde plán A, mám k dispozici plán B, plán C... V Senegalu je jenom plán A,“ vysvětluje Korpa.

To je jeden z důvodů, proč na misi MEDEVAC chce jet znovu. „Zkušenosti, které jsem tam získal, využiju ve své praxi. Tady bych je nezískal. Názory, že našimi cestami okrádáme české pacienty o péči, jsou pro mě naprosto nepochopitelné. Těm, kteří to říkají, bych přál, aby to viděli na vlastní oči. My jsme složili přísahu a pomáháme všem, bez rozdílu,“ kroučí hlavou nad některými komentáři na sociálních sítích.

Ředitel FN Olomouc: Jsem pyšný na lékaře, kteří jezdí na mise

Program MEDEVAC je koordinován ministerstvem vnitra, na jeho realizaci se podílejí české fakultní nemocnice v přímé působnosti ministerstva zdravotnictví. Jeho cílem je odborná lékařská pomoc lidem v regionech zasažených humanitární krizí či přírodní katastrofou nebo v místech, kde není dostupná specializovaná odborná péče. Léčba je poskytována zdarma a výhradně civilistům. Olomoucká fakultní nemocnice vysílá své odborníky s programem MEDEVAC od roku 2015. Celkem jedenácti misí se zúčastnili z FN Olomouc traumatologové, anesteziologové, fyzioterapeuti a instrumentářka. V Jordánsku, Iráku, Ghaně a Senegalu provedli více než 160 operací. Koordinátorem MEDEVACu za FN Olomouc je MUDr. Petr Špiroch, Ph.D. z Traumatologické kliniky, který se zúčastnil již deseti misí. Jeho nejsilnější zážitky se pojí s první jordánskou misí v roce 2015. „Byla první, nejdelší, prakticky třítydenní a výkony byly prováděny v charitativní, málo vybavené nemocnici ve východním Ammanu. Učili jsme se tehdy pracovat v místních podmínkách,

zjišťovali funkčnost a nefunkčnost personálu a přístrojů a v těchto podmínkách jsme provedli mnoho náročných operačních výkonů s velmi dobrým výsledkem,“ vzpomíná traumatolog, který se již mnohokrát přesvědčil, že program MEDEVAC má smysl. „Naše zákroky pomáhají lidem v krizových oblastech v návratu do běžného a pracovního života. Díky tomu se nejen přímo pacientům, ale také jejich rodinám významně zvyšuje kvalita života,“ vysvětluje lékař, který účast na vládním programu vnímá jako příležitost k šíření dobrého jména Traumatologické kliniky doma i ve světě.

S tím souhlasí i ředitel Fakultní nemocnice Olomouc prof. MUDr. Roman Havlík, Ph.D. „Jsem pyšný na naše lékaře a sestry, kteří s neutuchající energií jezdí na tyto náročné mise a pomáhají lidem, kteří by jinak na potřebnou specializovanou péči nemohli pomýšlet. Na všech místech odvedli vynikající práci a pomáhají tak šířit dobré jméno české medicíny. Naše účast na misích MEDEVAC má mou plnou podporu,“ konstatuje.

Účastníci misí MEDEVAC za FN Olomouc:

Traumatologie: MUDr. Petr Špiroch, MUDr. Jaromír Freiwald, MUDr. Pavel Korpa, MUDr. Jan Kovařík

Rehabilitace: Mgr. Naděžda Calabová

Anestezie: MUDr. Lenka Obare Pyszková, MUDr. Karel Axmann, MUDr. Roland Görcs

Instrumentářka centrálních operačních sálů: Jaroslava Havranová

Pohled na vybavení pokojů nemocnice v senegalském městě Thiès. Foto: Pavel Korpa

Český tým pomohl v Indii téměř čtyřiceti pacientům

Deset dnů strávil v říjnu v indickém městě Jamkhed pětičlenný tým zdravotníků z České republiky, vedený plastickým chirurgem Martinem Molitorem z Nemocnice Na Bulovce. Členové výpravy, jejíž součástí byli také anesteziolog MUDr. Hynek Fiala, Ph.D. a anesteziologická sestra Bc. Martina Fialová z Fakultní nemocnice Olomouc, provedli 46 operací 37 pacientů. Na misi, jejímž cílem bylo poskytnout potřebnou péči nemajetným pacientům, je vyslala mezinárodní organizace GICAM (Groupe International Chirugiens Amis de la Main).

Jihoafrické město Jamkhed s přibližně 75 tisíci obyvatel se rozkládá na náhorní rovině zhruba 600 metrů nad mořem. Místní nemocnice Julia Hospital vlastněná neziskovou organizací CRHP (Comprehensive Rural Health Project) poskytuje zdravotní péči lidem z okolí města i značně vzdálených míst, kteří by si ji nemohli dovést.

Kvalitní péče jen pro majetné

Přestože je medicína je v Indii na vysoké úrovni, péči si mohou dovést jen majetní lidé. „Nejsou výjimkou ani případy, kdy lékaři probudí z narkózy pacienta, pokud se zjistí, že výkon nebyl uhrazen, nebo že pacient na výkon a následnou péči nemá peníze,“ přibližuje stěží pochopitelné extrémy Martina Fialová. Ostatní jsou odkázáni na charitativní nemocnice nebo na velmi nedostatečné státní zdravotní programy.

Český tým cestoval do Jamkhehu podruhé. „Julia Hospital je sice soukromá nemocnice, ale je určená pro ty, kteří

si nákladnou péči nemohou dovést. Disponuje jen základním vybavením a vybavením, které získá darem od různých organizací nebo zahraničních týmů,“ popisuje Fialová.

Nezbytnou podmínkou pro hladký průběh mise je kvalitní práce místních, kteří vhodné pacienty vytipují ještě před příjezdem týmu. „Vše se tak zjednoduší a urychlí. Když přijedeme, provedeme indikační vizitu, při níž vybereme konkrétní pacienty, jimž se pak věnujeme,“ vysvětluje Hynek Fiala.

Češi operovali většinou děti

Čeští odborníci se přitom specializují na rekonstrukční operace, tedy výkony, které zmírňují a upravují následky vrozených vad, zranění, nehod, popálenin nebo zhyzdňujících nádorů. „Operační plán je stanoven na pět dnů. Provádíme operace na celém těle, od končetin po obličej. Ze dvou třetin našimi pacienty byly děti, například malý chlapec, který od narození neměl palec na ruce. Chirurg

gové mu proto upravili polohu ukazováku tak, aby jej mohl používat k úchopu jako palec,“ doplňuje Fiala.

Nebylo výjimkou, že někteří pacienti operovaní minulý rok přišli znovu. „Věnovali jsme se opakovaně třeba staršímu muži s rozsáhlými popáleninami po celé horní polovině těla, na hrudi, rukou, krku, obličeji. Je tak trochu zázrak, že vůbec přežil. A zatímco vloni jsme operovali krk a ruce, letos jsme pokračovali u uší, plastikou boltce. Díky našemu zákroku se mu obnovil sluch,“ vzpomíná Fialová.

Italská organizace GICAM (Groupe International Chirugiens Amis de la Main) vysílá do různých koutů světa lékařské týmy od roku 1998. Zástupci FN Olomouc nejsou na misích GICAM nováčky. Hynek Fiala už své zkušenosti uplatnil v Sierra Leone a Burkině Faso. Burkina Faso byla také první humanitární destinace pro Martinu Fialovou. „Pokud bude příležitost, určitě pojedeme znovu,“ uzavírá Martina Fialová.

Český tým s indickými spolupracovnicemi - Martina Fialová je druhá zleva, Hynek Fiala třetí zprava.
Foto: archiv Hynka Fialy

Nabízíme Vám komfortní bydlení
v nízkoenergetických rodinných domech
v Olomouci a okolí

SIMPLONPOWER

Zahrady Břuchotín

Křelov - Břuchotín
10 rodinných domů
dokončení 2020/2021

standard RD:
rekuperace ✓
klimatizace ✓
energetická třída A ✓

relaxujte na vlastní zahradě

Zahrady Holice

Olomouc - Holice
6 rodinných domů
dokončení 2020/2021

bydlete s minimem nákladů

Z našeho Facebooku

Hodnocení citujeme z FB stránek Fakultní nemocnice Olomouc (@fnolomouc), Transfuzního oddělení FN Olomouc (@darciolomouc), Porodnice Fakultní nemocnice Olomouc (@porodniceolomouc) a Novorozeneckého oddělení (@novorozeneckaJIP).

Kristýna Milerová
doporučuje Porodnice Fakultní nemocnice Olomouc

8. prosince

V porodnici FN Olomouc se narodili oba synové. Skvělý a trpělivý přístup personálu od porodních asistentek, sestřiček a laktačních sester, oddělení šestinedělí je skvělým zázrakem pro novopečené maminky.

Jan Masopust
doporučuje 470 ml

6. prosince

Jedním slovem naprostá TOPka

Dagmar Slouková
doporučuje Fakultní nemocnice Olomouc

2. prosince

Od 15. do 28. 11. 2019 jsem byla hospitalizovaná na plicní klinice, odd. 26 a velmi ráda bych poděkovala jak sestřičkám, tak ošetřovatelkám za úžasně lidský a zároveň profesionální přístup, za jejich empatii, slušnost a ochotu. A i když bylo oddělení naprosto plně obsazeno a personál měl práce přespříliš, nikdy se tento jejich pracovní nápor neodrazil na nervozitě či neochotě nebo nepříjemnosti vůči pacientům. Velké díky vám všem a obrovský obdiv! :-) PS: i když jste byli všichni moc fajn, raději bych se k vám už nevrátila.

Lenka Kupkova
doporučuje Fakultní nemocnice Olomouc.

23. listopadu

Děkuji všem ve fn co mi pomohli, na JIP, neurochirurgii pan Stejskal a všichni kolem, nevybavuji si jména, prostě všichni, bez nich bych tu nebyla, nemohla bych se dostat z těžké autonehody. Rodičům řekli, že budu na vždy na vozíčku, nevzdala jsem to a nevzdám, sice chodím o berlích, děkuji, já se nevzdám.

Jana Kůrková
doporučuje Fakultní nemocnice Olomouc.

3. listopadu

Děkujeme všem z dětského oddělení 28C za to, jak se k nám chovali, všichni byli velmi hodní. Je to krásné a příjemné oddělení.

Jana Rellová
doporučuje Fakultní nemocnice Olomouc

10. října

Krásný den. Chtěla bych moc poděkovat veškerému personálu II. interní kliniky, kde jsem v úterý absolvovala kolonoskopické vyšetření. Všichni byli neskutečně milí a vstřícní a ještě mě po probuzení čekalo krásné překvapení. Ač je to k neuvěření, měla jsem díky všem těmto lidem krásný den. Moc děkuji.

Jana Slawikova
doporučuje Novorozenecká JIP Olomouc

17. listopadu

Pomalů to budou 3 roky, co se mi díky vám narodil syn, sice v osmém měsíci, ale vše zvládl bez následků. Personál, sestřičky i doktoři - všichni byli velice milí a ochotní.

Michaela Fiebich
doporučuje Porodnice Fakultní nemocnice Olomouc

1. listopadu

Moc děkuji a velice doporučuji porodnici v Olomouci. Moc milý přístup všech - od doktorek, přes porodní asistentky po sestřičky na šestinedělí. Taková koncentrace pozitivního, vždy usměvavého personálu, který je Vám ochoten splnit jakékoli přání, v to jsem opravdu ani nedoufala. Zvažovala jsem u porodu dluhu, která vytvoří pohodovou atmosféru, nabídne masáž, aromaterapii, podrží mě, ale všechno tohle jsem dostala přímo od porodní asistentky, za což ji moc děkuji. Bonding, miminko neměřit a neumývat po porodu, to je tu také běžná věc. DĚKUJI

Barča Lekešová
doporučuje Porodnice Fakultní nemocnice Olomouc

19. října

Porodnici v Olomouci moc doporučuji. Nemůžu si stěžovat na úžasný přístup na porodním sále a hlavně poděkovat porodní asistentce p. Rouskové a studentce, které o mě krásně pečovaly.

Píšete nám

Vaše dopisy a e-maily nás těší, jsou pro nás zpětnou vazbou a vodítkem, jak naši práci dělat co nejlépe. Pokud se nám to daří a nemocný dokáže naši péči ocenit, je každé malé poděkování velkým povzbuzením. Obracet se můžete na redakci NemMagazínu, kontakty najdete v tiráži na straně 3.

Dobrý den,
jsem soukromá porodní asistentka z Olomouce. A občas k vám doprovázím mé klientky. Pracuji už bezmála deset let a všímám si, jak se za tu dobu přístup ve vaší porodnici vyvinul a mám velkou radost, že poslední dobou slyším samou chválu a jsem svědkem velkého množství pozitivních příběhů z porodu u vás. Je skvělé, že u vás podporujete nerušený bonding, dotepání pupečníku je běžné, snížil se počet nástřihů a především z personálu porodnice číší lidskost, ochota dohodnout se na přirozeném průběhu porodu, podpora... Když mě před nějakou dobou oslovila redaktorka z časopisu Maminka, jakou bych v našem kraji doporučila porodnici, vybrala jsem právě tu vaši. Děkuji za vaši práci! Srdečně zdravím!

Kristina Neubertová Zemánková

Děkuji za vstřícný a profesionální přístup při mém ošetření na zubní pohotovosti FN Olomouc, dne 11. 1. 2020, jmenovitě panu MDDr. Michalu Mozoľovi a sestřičce s ním sloužící. Dlouho jsem se s takovým přístupem k pacientovi nese-tkala. Ještě jednou moc děkuji.

Iveta K.

Dovolte mi, abych touto cestou poděkoval MUDr. Uvázlovi a MUDr. Hudečkovi za lidské jednání a profesionální přístup při mé operaci na ortopedické klinice dne 23. 10. 2019. Zároveň jsem byl pověřen spolupacienty ubytovanými koncem měsíce října na pokoji č. 1 lůžkového oddělení 29B výše uvedené kliniky vyslovit poděkování sestrám tohoto oddělení za vzornou a starostlivou péči během naší hospitalizace.

Petr P.

Chtěla bych vám moc poděkovat za porody svých vnoučat (červen 2016 - porodní asistentka paní Šťastná a září 2019 - porodní asistentka paní Dohnalová), u kterých jsem byla přítomna coby doprovázející osoba. Porody silné, krásné, respektující a zároveň pod odborným dohledem. Příjemné, téměř domácí prostředí v prostorách fakultní nemocnice, kde je zároveň zajištěna i vysoká odbornost a profesionalita. Jsem šťastná, že moje vnoučata měla to štěstí, že přišla na svět právě tímto způsobem. Informaci o tom, jaký porod se dá zažít ve FN, budu velmi ráda šířit.

Eva Š.

Začala jsem s rehabilitací po operacích na vašem oddělení rehabilitace. Byla jsem příjemně překvapená jak milým přístupem MUDr. Horníčka, tak úžasnou laskavostí sester na úseku vodoléčby. Ochota, projevené empatie, prostě úžasný přístup. Přála bych všem pacientům na všech odděleních tak milý, empatický zdravotnický personál. Prosím, vyřídte jim moje díky.

Zdenka R.

Moc a moc děkuji za úžasný přístup a ošetření panu MUDr. Konvičkoví a panu MUDr. Procházkovi, za vyšetření a následný zákrok u mé dcery v neděli 3. listopadu 2019. Dále pak všem lékařům a sestřičkám z dětské kliniky ve vaší nemocnici. Vřele vás budeme doporučovat. Ještě jednou moc a moc děkujeme.

Jitka a Radek Š.

Jsem český a americký občan, mám zdravotní pojištění v Čechách i Spojených státech. Byl jsem s manželkou na návštěvě v jejím rodném městě Olomouc. Třetí den pobytu jsem začal mít velké problémy při chůzi s dýcháním. Pan MUDr. Martin Sluka mi nechal udělat různá vyšetření - testy, které nakonec vedly k hospitalizaci na I. interní klinice, oddělení arytmiologie a srdečního selhání. Zde jsem pobýval týden v říjnu, ovšem musel jsem se nechat propustit vzhledem k blížícímu se odletu do USA. V léčbě jsem pokračoval v nemocnici Good Samaritan Hospital ve

státě Illinois. Chci touto cestou poděkovat MUDr. Slukovi za rychlou diagnózu a řešení mého srdečního problému a MUDr. Radovi za jeho každodenní léčbu, odbornost, lidský přístup a snahu mně pomoci.

L. F. Kop, Chicago

Ležíme s kolegou pacientem v lůžkové části II. chirurgické kliniky na odd. 37, pokoj 13. Touto cestou bychom chtěli poděkovat edukační sestře Petře Neumannové za výklad ohledně pooperačního odstranění štítné žlázy a doporučení v domácím léčení. Velice příjemné vystupování a vysvětlení základních informací a následné poučení v péči o ránu a dalších změn, které můžeme očekávat a tím předejít zdravotním komplikacím.

Karol G. a Petr K.

Ve dnech 24. – 28. 10. 2019 jsem byla hospitalizována na I. chirurgické klinice, oddělení 9 a následně jsem podstoupila operaci žlučníku. Touto cestou bych chtěla poděkovat primáři Klosevi, který mě operoval, všem ošetřujícím lékařům a sestřičkám nejen za profesionální přístup, ale hlavně lidský. Ještě jednou děkuji.

Irena K.

Centrum asistované reprodukce jsme navštěvovali od roku 2015. V roce 2016 po absolvování prvního cyklu IVF se nám narodil náš první chlapeček, kterému je dnes už 3,5 roku. V roce 2017 jsme pak absolvovali druhý cyklus IVF, kdy nám příroda nadělila dvojnásobně. Na počátku to bylo jedno miminko, až po jedné prohlídce na konci 4. měsíce jsme si z nemocnice odváželi fotku dvojčátek a informaci, která nás (upřímně) malinko rozhodila. Netrvalo to ale moc dlouho, člověk začne v podstatě ihned přemýšlet velmi pragmaticky a po všech přípravách přišel den D. Vše nakonec dopadlo dobře a dnes nám doma dělají radost už 1,5roční chlapečci. Naše dětičky by nám však nikdy nedělaly radost bez profesionální práce a velmi ochotného a milého přístupu všech pracovníků centra.

Spokojená rodina

POMŮCKA: EVORZE, FAZIT, OPUS, SOPRA, TIKER	INIC. HEREČKY KOLÁROVÉ	DOSLOVNĚ UVEDENÝ CIZÍ TEXT	1. DÍL TAJENKY		SITUACE	KLID	SPZ RYCHNOVA NAD KNĚŽNOU	ESTONSKÁ OBEC	ČOKOLÁ- DOVÝ PLNĚNÝ BONBON		ČIDLO ZRAKU	UPLATIT	UŠTVAT	SHROMÁŽ- DĚNÍ (MN. Č.)
ŘÍMSKY 605				HORNÍ ČÁST MISTNOSTI						RAKOUSKÁ HUDEBNÍ SKUPINA				
CITO- SLOVCE VÝSMĚCHU				AKUSTICKÉ NÁVĚSTI						NÁŠ SOCIOLOG				
	AGÁVOVÝ NÁPOJ			ČESKÝ DIRIGENT				2. DÍL TAJENKY		NÁZEV PÍSMENE H				
	VÝZVA K TICHU							VYMÍLÁNÍ						
MUŽOVO							POBÍDKA MEZINÁ- RODNÍ UNIE SILNICNÍ DOPRAVY			DOMÁCKÝ PAMELA ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ (ZKR.)				
ZASTĚNÁNÍ						ALŽÍRSKÝ MYS				HLUBOKE ŽENSKÉ HLASY				
						KONÁNÍ (BÁSNICKY)				OSLÍ HYKÁNÍ				
	DRUH JEHLIČNATÉ DŘEVINY	INIC. HERCE CÍSLERA			PAMĚTNÍ KNIHA ÚZKÝ ZÁLIV PODOBNOY FJORDU								SOURO- ZENCI NAROZENÍ VE STEJNÝ DEN	BOSS
		KVOK												
KÓD TOKELAU				MENŠÍ ROURA						ZNAČKA AUDIO- KAZET				
				CITOSLOVCE ZVUKU TRUBKY						ŠKOLÁK				
PATRÍČÍ IVETĚ							OPAK PŘED			ČILÁ				
							NĚMECKÁ METRO- POLE			MEZINÁ- RODNÍ KÓD JIHOAFRIČKÉ REPUBLIKY				
POKYN V NOTÁCH						ANGL. MĚ			PALIVO					
						VLASTNÍ PRIMÁTUM			KAMARÁD MATA					
	JEDEŠÍ				OSOBNÍ ZÁJMENO			POTÉ					HOVOROVÝ SOUHLAS	
	MODLA				ŽENSKÉ JMÉNO			TAJNOST (KNIŽNĚ)					4. DÍL TAJENKY	
ODLIŠNÍ (SLOVEN- SKY)				NÁHROBNÍ NÁPIS						INICIÁLY ČASLAVSKÉ				SOUPRAVA PRO MODELÁŘE
				JÍDLO MEZI SNÍDANÍ A OBĚDEM						DATLOVITÝ PTÁK				
NĚMECKY TY			SLOUČIT							VUŘT (ZAST.)				
			SEHNAT							POSLOU- CHÁNÍ				
NÁLEŽÍČÍ OTOVI						ČÁST VOZŮ			OPAK PRO					
						ZNÁMKOVÝ PŘETISK			ŘÍMSKY 101					
DOMÁCKÝ LIBUŠE					INICIÁLY HERCE VETCHÉHO			POHYBO- VAT SE DOZADU		SLOVENSKÝ CO				
					OBÝVATEL OTAVY									
	SOUČÁST UHLÍ	SOUČET (ZAST.)				VYPRANÉ INTERNE- TOVÁ							POSKYTO- VAT ZÁBAVU	INIC. REPOR- TÉRKY NĚMCOVÉ
	JM. POHÁD- KOVÉHO ZLATNÍKA					DOMENA BEŁORUSKA								
FOTOGRA- FOVAT (LIDOVÉ)						NEBO (NÁREČNÉ)			DRUH BOROVICE					
						HALY			TISÍCE KILOGRAMŮ					
TROPICKÉ OVOCE (MN. Č.)								HLAVNÍ MĚSTO ÍRANU (ANGL.)						
								TEČKA						
3. DÍL TAJENKY							HRAD V BUCH- LOVICÍCH							PŘEDLOŽKA
							TLAK KRVĚ (ZKR.)							
LATINSKY HNĚV				POLICEJNÍ AUTOMOBIL						HUDEBNÍ STYL				
NĚMECKY ČIN				ČASEM						PRÁVO ODPORU				

Osmisměrka a sudoku

Slova k vyškrtnutí:
afty, akát, ality, arcibiskup, architektura, aspiranti, avia, barman, baset, beat, benzíny, berle, bikini, bloky, bona, dres, drobnůstka, ekonomie, fond, gastronom, grotesky, inka, irsko, kinobox, klec, korat, léčit, moli, nestálost, oblí, oděvy, ohař, orli, parfém, plazma, pltě, plži, procento, řešitelé, říci, saze, skon, skvrnky, snubič, spár, sýry, šuma, tkanina, tuha, vtip

S	A	S	P	I	R	A	N	T	I	T	T	U	H	A
T	E	Y	A	P	E	L	K	S	O	H	A	Ř	D	R
R	I	L	R	O	L	I	A	N	Y	K	E	R	R	U
B	M	Č	F	Ý	L	T	D	V	I	Š	B	P	O	T
C	O	A	É	O	S	Y	Ě	N	I	Ž	L	P	B	K
M	N	N	M	L	Y	D	O	T	Ř	A	E	S	N	E
N	O	I	A	T	O	B	E	N	Z	Í	N	Y	Ů	T
E	K	N	F	N	O	L	O	M	O	U	C	M	S	I
S	E	A	O	X	É	O	A	T	B	B	E	I	T	CH
T	Y	K	N	R	V	K	S	I	N	I	L	Á	K	R
Á	S	T	D	V	T	Y	Č	E	E	E	K	Í	A	A
L	G	R	O	T	E	S	K	Y	L	A	C	I	Z	V
O	E	Á	N	Z	A	N	A	M	R	A	B	O	N	T
S	K	P	A	M	U	Š	U	G	E	O	K	S	R	I
T	E	S	A	B	A	R	C	I	B	I	S	K	U	P

			8											
7	8	9		1									6	
					6	1								
		7						5						
5		8	7		9	3		4						
	4					2								
		3	2											
8				7		4	3	9						
				1										

FAKULTNÍ NEMOCNICE[®]
OLOMOUC

DEN PREVENENCE

18. 2. 2020 / 9.00 – 16.00
OBCHODNÍ GALERIE ŠANTOVKA

Víte, na co máte v rámci svého pojištění nárok?

Víte, že osteoporóza se týká i lidí kolem 25 let?

Víte, jak správně pečovat o své zdraví?

TRANSFÚZNÍ
ODDĚLENÍ
FAKULTNÍ NEMOCNICE
OLOMOUC

KREV JE DAR

ŠANTOVKA

POMŮŽETE NÁM ZLEPŠOVAT NAŠI AMBULANTNÍ PÉČI?

Přejeme si, abyste byli s péčí v naší nemocnici spokojeni. Chceme se stále zlepšovat, ovšem k tomu potřebujeme znát váš názor.

Budeme rádi, když se o něj s námi podělíte. Stačí vyplnit krátký dotazník pro ambulantní pacienty na webu anketa.fnol.cz.

Předem děkujeme za váš čas a ochotu.

FAKULTNÍ NEMOCNICE®
OLOMOUC